

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. října 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – Child and Family Agency v. J. D.

(Věc C-428/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Článek 15 — Postoupení věci soudu jiného členského státu — Působnost — Podmínky uplatnění — Soud s lepšími předpoklady — Nejlepší zájem dítěte“

(2017/C 006/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Child and Family Agency

Žalovaná: J. D.

za přítomnosti: R. P. D.

Výrok

- 1) Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že je použitelný na takový návrh v oblasti ochrany dětí podaný na základě veřejného práva příslušným orgánem členského státu, jehož předmětem je přijetí opatření týkajících se rodičovské zodpovědnosti, o jaký se jedná v původním řízení, pokud přijetí příslušnosti soudem jiného členského státu vyžaduje, aby následně orgán tohoto jiného členského státu podal návrh na zahájení jiného řízení, než které bylo zahájeno v prvním členském státě, podle svého vnitrostátního práva a případně stran jiných skutkových okolností.
- 2) Článek 15 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tomto smyslu:
 - aby mohl mít příslušný soud členského státu za to, že soud jiného členského státu, ke kterému má dítě zvláštní vztah, má lepší předpoklady k projednání věci, musí se ujistit o tom, že postoupení věci takovému soudu může přinést pro posouzení této věci skutečnou a konkrétní přidanou hodnotu, s přihlédnutím mimo jiné k procesním pravidlům použitelným v uvedeném jiném členském státě;
 - aby mohl mít příslušný soud členského státu za to, že takové postoupení je v nejlepším zájmu dítěte, musí se zejména ujistit, že uvedené postoupení věci nemůže mít škodlivý dopad na situaci dítěte.
- 3) Článek 15 odst. 1 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že příslušný soud členského státu nesmí při uplatňování tohoto ustanovení v dané věci rodičovské zodpovědnosti brát v úvahu dopad možného postoupení této věci soudu jiného členského státu na právo volného pohybu jiných dotčených osob než dotčeného dítěte ani důvod, proč matka tohoto dítěte využila před zahájením řízení u uvedeného soudu tohoto práva, ledaže se tato hlediska mohou projevit negativně na situaci uvedeného dítěte.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.